

A SZŰZ ajándékai

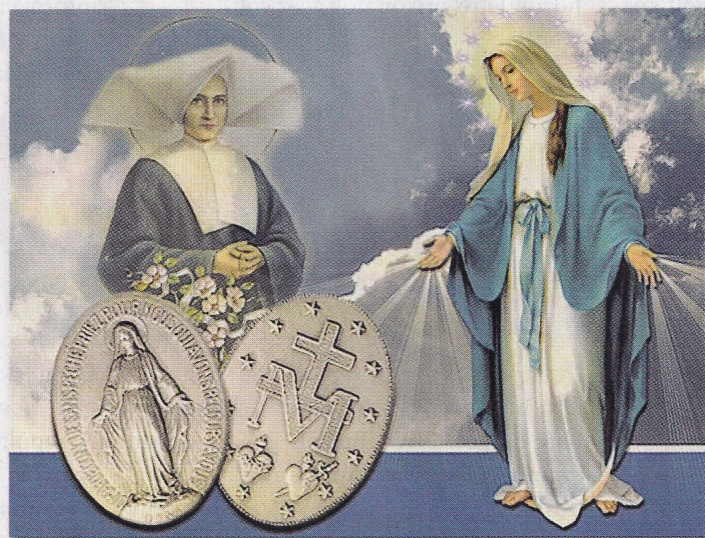
Védelmező tárgyak az égből

A katolikus hagyományban több olyan tárgy ismert, amelyeket a hívek különleges védelemmel ruháznak fel – és nem véletlenül. A *Csodásérem* és a *skapuláre* nem pusztán relikviák, legendák és jelenések kapcsolódnak hozzájuk, amelyek szerint maga a Szűzanya kérte terjesztésüket. De mit tudunk ezekről a tárgyakról valójában?

Az ember mindig vonzódott a különböző tárgyakhoz, amelyek egyfajta erőt, védelmet vagy gyógyulást biztosítottak a számára. Az ősi civilizációk rendszeresen készítették ilyen karkötőket vagy nyakláncokat, amiket a harcban vagy a vándorlásuk során maguknál hordtak. Egyes talizmánokat és amuletteket mágikus erőkkel ruháztak fel, így a gonosz szellemek elleni védelemként szolgáltak vagy esetleg a szerencsét vonzották magukhoz. Ezeket manapság inkább divatos ékszerként hordják, bár néhányan még most is hisznek „varázserejükben”. Mindazonáltal a keresztény vallásban szintűgy megtalálhatók hasonló funkciójú tárgyak.

A csodás gyógyító érme

1829-et írunk, amikor a franciaországi Szent Vince Szeretet Leányainak társulatába lépett be egy fiatal leány, Labouré Zoé (1806-1876), aki a Katalin nevet vette fel. Korán elvesztette édesanyját, ezért nyolcévesen a Szűzanyát kérte fel arra, hogy legyen az anyja, mert örökre hűséges leánya szeretne lenni. A társulatban többeknek feltűnt, hogy mindig gyermeki áhítattal és odaadással beszélt Szűz Máriáról. 1830. július 18-ának éjszakáján arra ébredt fel, hogy egyre nyomatékosabban a nevével szólította valaki. A sötétben

meglátott egy aranyhajú gyermeket, aki arra kérte, hogy kövesse őt. A gyermek folyamatosan Katalin bal oldalán maradt és világosságot árasztott magából. Ez emlékeztethet bennünket egyfajta őrangyal leírására, aki támogatóként mindig az adott személy bal oldalán helyezkedik el. A gyermek a kápolnába vezette Katalint, ahol az összes gyertya magától égett, hiszen nem volt senki, aki azokat meggyújtotta volna. Az oltárnál meglátott egy kimondhatatlan szépségű nőt, aki egy karosszékekben ült és a lányra nézett. Katalin odasietett hozzá, elé térdelt és kezeit gyermeki módon az ismeretlen hölgy térdeire helyezte, aki valójában a szent Szűz volt. A jelenés elárulta, hogy az országban hamarosan forradalom tör ki és üldözni fogják az egyházi személyeket. Kiderült, hogy az áldozatok

között lesz Párizs érseke és ekkor még a Szűz is könnyezni kezdett.

Ez a jövendölés a későbbiekben megvalósult és többek között ennek okán hisznek Katalin beszámolójának igazságtartamában. A jelenés megbízta a leányt azzal, hogy ha

bármilyen gondja van, akkor jöjjön az oltárhoz és fohászkozzon. Ezután Mária eltűnt és Katalin visszament a szobájába. A második találkozó november 27-én történt, amikor a lány napközben az oltár előtt imádkozott, így azt sem mondhatjuk, hogy csak álmodta volna az egészet. Mária egy képes félgömbön állt és lábaival a félholdat, továbbá a kígyót taposta. A Szűz ujjain fények jelentek meg és kitárt kezein sugarak áradtak szét, amelyek a kegyelmet jelképezték. A harmadik jelenés is hasonló volt az előbbiekhöz, amikor a következőket mondta a Szűz: „Veress, készítsess érmeket e minta szerint, ahogy engem látsz. Sok és nagy kegyelmekben részesülnek mindazok, akik maguknál hordozzák, kivált, ha bizalommal nyakukban viselik.” Ezután a jelenés keretbe ágyazódott, mint egy érme és

a következő felirat jelent meg: „Ó, bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk”. Majd mintha a kép megfordult volna, tizenkét csillag jelent meg a térben, középen egy nagy M betűvel, fölötte kereszttel, alatta Jézus és Mária szívével. Ez volt az érme hátoldala. A Szűzanya kérése két évvel később teljesült, mire a profetikus beharcolok megtörténtek. Miután kivizsgálták a jelenéseket és meghallgatták Katalin élménybeszámolóit, a párizsi érsek engedélyével elkészültek a Csodás-érmék Hamarosan XIII. Leó pápa áldását adta ezek terjesztésére és hitelesnek nyilvánította az esetet.

Megtérések és gyógyulások

Ratisbonne Alfonz (1814-1884) egy előkelő strasbourg-i zsidó volt, aki gyűlölte a keresztény vallást és azt több alkalommal kigúnyolta. 1842-ben Rómán keresztül útnak indult és találkozott egy báró barátjával, aki átadott neki egy Csodás-érmet, mintegy emlékül. Eltelt néhány hét, ekkor egy temetés ürügyén újra találkoztak, és közösen elmentek az egyik templom melletti zárdába. Ratisbonne azt vette észre, hogy a kápolnából különös fény áradt és közelebb érve a Boldogságos Szűzanyát látta ugyanolyan alakban, mint ahogyan az érmén ábrázolják. A Szűz intett neki, hogy térdeljen le és ebben a pózban találta rá a báró, akinek könnyeivel küszködve mesélte el, hogy mit látott. Ezután Alfonz megkegyeskedett és társaságot alapított a zsidók megtérésére. Százszámra vannak beszámolók arról, hogy hogyan segített az egyszerű embereknek a Csodás-érem. Betegek gyógyultak meg, életet mentett meg a háborúban és olykor még a nem-hívők életét is megváltotta, akik azon nyomban áttértek a keresztény hitre. Az érme tisztelete Magyarországon is elterjedt. Például egy

baranyamegyei plébános a húszas években beszélte el, hogy egy súlyosan beteg katonaviselt férfi hallani sem akart a szentiségek felvételéről és mindenféle vallási dologtól távol tartotta magát. A plébános meglátogatta, de ez sem érdekelte a katonát. Végül a Csodás-érmet odaadta az ápolónak, hogy titokban csúsztassa a párna alá és megnézik, hogy milyen hatással lesz a férfirra. Másnap a katona mindenféle rábeszélés nélkül a magához kérette a

Égi relikviák

Nem csupán a keresztény történelemben, hanem más vallásokban is találhatunk égi eredetű tárgyakat. A japán shintóban felfedezhetjük a szent tükröt, amit Amaterasu napistennő ajándékozott az embereknek és azóta is őrzik egy szentélyben. A hindu hagyomány lingamokról beszél, amelyek önmaguktól materializálódnak az isteneknek hála; de ott van az iszlám Fekete Kőve is, amit Gábrriel arkangyal hozott le az égből. A Kába-kő sarkában található és a zarándoklatok központi eleme.

plébánost, hogy gyónni akar és végül áldottan adta át lelkét a Teremtőnek.

1917-ben a gyöngyösi nagy tűzvész alkalmával egész utcák és városrészek égtek le, de a Mária Tanoda, ahol a Szeretet-leányainak nevelő intézete működött sértetlen maradt. A nővérek a következőket mesélték el: „Hogy házunk e nagy veszedelemből megmenekült, azt csak az Ég csodálatos segítségének köszönhetjük, és pedig szeplőtelen Anyánk hatalmas pártfogásának, akinek kis intézetünk nevét viseli. A veszély kezdetén minden ajtóra és ablakra Csodás-érmet helyeztünk. Majd az utcára sietve a szemben álló házakba, úgyszintén a ferencrendi szerzetesek kertjébe is dobtunk érméket. Másnap reggel mind ezen épületek sértetlenül állottak a romok között, pedig két faszindelyes is volt közöttük, a barátok kertje pedig szalmával és fával volt tele. Felénk sajnos tűzoltók nem is voltak, így csak az érem miatt menekülhettük meg.”

Tizenöt évvel később a városban ismét tűz pusztított, a lángok a tanoda felé terjedtek, de az egyik nővér bizalommal

a kezébe vette az érmét és a Szűzanya szobrát, majd nekifutott a közelgő lángnyelveknek és azt kiabálta, hogy segítse meg Mária. Csoda módjára a széljárás megváltozott és a lángok azon nyomban irányt váltottak.

Hogyan kell használni a Csodás-érmet? Szerezzünk egyet, kérjünk arra áldást és viseljük állandóan, mégpedig lehetőleg a nyakba akasztva. Egyesek reggel és este is megcsókolják az érmét és ájtatosan mondanak egy fohászt: „Ó, bűn nélkül fogantatott Szűz Mária, könyörögj érettünk, kik hozzád menekülünk.” Kegyeletteljes tisztelettel gondoljunk rá és akár még búcsúba is magunkkal vihetjük.

Ajándékok a mennyekből

Létezik egy másik hasonló funkciójú tárgy, amit szintén a Szűz ajándékozott az embereknek. Ez a skapuláré, ami több színben fellelhető és mindegyikhez más-más jelenés története kapcsolódik. Először 1251-ben jelent meg a Karmelita Rend főnökének, Szent Simonnak, akinek a

barna színűt – azaz a máig legismertebbet – ajándékozta. Sokkal később, a 17. században Benincasa Ursula nővérnek jelent meg Jézus, majd Mária, hogy terjessze a Szeplőtelen Fogantatás tiszteletét a kék színű skapuláréval. A zöld skapulárét 1830-ban Párizsban a Szűzanya Justine Bisqueyburu nővérnek adta. Funkciója a megtérés és a betegek gyógyulásához köthető imához tartozik. Ez a ska-

néhányon Máriát ábrázolják kezében a kised Jézussal, másokon hasonlóan a Csodás-érmehez, kitárt karokkal és fénysugarakkal. A skapulárékhoz szintén kapcsolódik megtérés, gyógyulás és legfőképpen az a belső békesség, amit csak a Szűzanyával való bensőséges kapcsolat adhat. A keresztények között elfogadott tárgy lett és az évszázadok alatt több pápa engedélyezte,

pu láré inkább kendő-szerű, így minimálisan eltér a korábbiaktól. 1846-ban a Szűzanya Apolline Andriveau nővérnek adta a vörös skapulárét. Ez Krisztus szenvedésének és a Jézus és Mária Szívének tiszteletét hangsúlyozza. Összességében a különböző színű skapulárék mind Mária anyai ajándékai és lelki jeleknek minősülnek, amelyek az imára, a megtérésre és Krisztushoz való hűsre hívnak bennünket. A skapuláré egyébként két kis vászonlapból áll, ezeket egy zsinór köti össze. Az egyikken általában Mária – bár olykor Krisztus -, míg a másikon a szimbolikusan átszúrt szív látható. A képek némileg eltérhetnek egymástól, mert

hogyan a hívek maguknál hordozzák. Sőt, amikor 1981-ben merényletet követtek el II. János Pál pápa ellen, akkor véres lett a barna skapuláréja és azon nyomban megkérte a karmelita atyákat, hogy küldjenek neki egy újat. A Csodás-érem és a különböző színű skapulárék nemcsak emléktárgyak, hanem lelki kapcsolatot hordoznak. A legfontosabb hitbéli hagyományokhoz sorolják, amelyek jelenésekhez kötődnek. Hiszen ezeket nem emberek találták ki, hanem Égi utasításra készültek és rengeteg embernek segítettek. Vesztenivalónk nincs, így próbáljuk ki mi magunk is...

MISKOLCI LÁSZLÓ